

Visitation Arvidsjaur kyrka 1844-02-04

<sida1>

Anteckningar till Protocollet vid förrättad Visitation i Arvidsjaur den 4de Februarii 1844. — Närvarande v. Pastor Westerlind, Missionairen Ulrik Sundelin, samt en talrik Församling.

§.1.

Efter ett kort tal från Altaret framställdes några frågor till Församlingen, rörande den allmänna Gudstjensten, Husförhör m.m. Och intygade Församlingen allmänt, att allt, hvad som rör den allmänna Gudstjensten, äfven som husförhör, samt andra Presterliga förrättningar; blifvit med största noggrannhet och nit Upfyldt, så att Församlingen hade ingenting att anmärka mot sin nuvarande Själå sörjare, hvarken i Lära eller lefverne, utan hördes det tvärt om vara Församlingens allmänna önskan, att få behålla Herr Westerlind såsom Pastor, hvilken önskan, i anseende till det förtroliga förhållande, som nu eger rum mellan v. pastor Westerlind och Arvidsjaur's församling, ansågs af Visitator böra i Protocollet anmärkas, så vidt Höga Förmän tackes derå fästa någon Upmärksamhet vid den snart blifvande utnämningen.

§.2.

På tillfrågan, huruvida vördiga Presterskapet tyckt sig finna Något tekn till lifaktighet i Christendomen innom denna Församling, genmälde Herr v. Pastor Westerlind, att han för sin del vore öfvertygad, det mången alfvarligt sökte det ena nödvändiga, ehuru visserligen en stor del ännu tycktes vara oerfaren i Christendomens inre lif, äfven som en del torde hafva fallit ifrån den rätta grunden; men hvad den Bokstafliga kunskapen angår, trodde sig Visitator hafva största anledning att instämma i föregående Visitorers vitsord, äfven hvad den Lappska andelen af Församlingen

<sida2>

vidkommer; hvilken i anseende till sjelfva lefnadssättet har bättre tillfälle, än de vanlige fjell-Lapparne, att inhämta en fullständigare Christendoms kunskap.

§.3.

Några smärre oordningar önskade v. Pastorn få afskaffade, såsom firande af Bröllop på Kyrkoplatsen, hvarest spirituosa, oaktadt gifna varningar missbrukades, o.s.v. Det medgafs väl, att en gammal landsens sed och bruk, icke kunde rent af förbjudas; utan önskade Pastor, att Christeliga Bröllop borde hållas i all Gudsfruktan och anständighet, och spirituosa förtäras så litet, som möjligt.

§.4.

v. Pastorn önskade äfven, att Collecters insamling med Håf borde, såsom störande andakten och Upmärksamheten under Gudstjensten, utbytas mot något lämpligare sätt, att samma collector upphämta; uti hvilken önskan äfven församlingen instämde. Visitator ansåg intet hinder ligga i vägen för ett annat sätt att Upphämta collectmedlen, hvarom Kyrkostyrelsen sjelf bäst kunde med Församlingen öfverens[-]

komma och besluta.

§.5.

I följd af Äldre öfverenskommelser, erlades vinören i denna Församling med 4 Sr Banco af hvarje Skriftvuxen person, hvilken afgift likväl nu ansågs betungande för fattigt tjenstefolk, och önskades nedsättning. Häremot anmärkte v. Pastor att den ringa behållningen af vinören icke borde missunnas kyrkan, häldst de tjenare, som ansågo denna afgift betungande, kunde betinga sig den förmånen af sitt husbonde folk, att nämde afgift blefve af dem i förskott erlagd, och sedan å årslönen afräknad. Häruti instämde större delen af Församlingen.

§.6.

En af Lappska Catecheterne önskade någon ändring uti Husförhørs Methoden med Lapparne, hvilka hittills efter gammal praxis inlystes Allmänt till Kyrkan å en Viss Stämmings helg om Sommaren för att förhöras i Christendomen; Men då efter klagandens förmenande, en sådan mängd Personer icke kunde på en gång förhöras ordentligt, så medgaf v. Pastorn gerna, att den Lappska husförhørs personalen fördeltes på flere skärskilta dagar och tider, derest Lappallmogen funne sådant för sig lämpligt. — Saken hänsköts till närmare öfverenskommelse mellan Pastor och Lappallmogen.

§.7.

Slutligen anmälte v. Pastorn å Församlingens vägnar något missförstånd, som Upkommit i anledning af den nya Handbokens begagnande vid Barndop, samt Nattwards Barnens Confirmation, <sid3>

alldenstund flere funnit sine Samveten besvärade af de uttryck, som i nämde Handbok förekomma, såsom varande, efter deras förmenande, stridande emot Guds ord, samt emot den antagna Evangeliska Läran; och var det fördenskull Församlingens ödmjukaste anhållan, att genom Max. Venerandi Consistorii Höggunstiga förord och medverkan, få en underdånig suplik hos Kongl. Majt framstald, rörande tillåtelse för Presterskapet, att få begagna den gamla Handboken vid sådana särskilta fall, der den nya, i följd af missförstådda uttryck tycktes väcka tvifvel och Samvetsqual, hvilket skolat hända flera med ömt samvete begåfvade och verkeligen Alfvarligt menande Christne. — De omtvistade uttrycken i Nya Handboken rörde i synnerhet Döpelse formuläret, hvarest mången stött sig på de orden: Barn! vill Du till denna Tro varda döpt, och genom dopet till dessa heliga pligter förbindas? Hvilka pligter straxt förut antydas med de ur Matth. 22. Cap. 37. 38. 39 verser anförda orden. Du skall älska Herran Din Gud etc. hvaraf mången dragit den slutföljd, att Menniskan genom Dopet, såsom det nu efter Nya Handboken förrättas, förbindes till Lagens andliga hållande, hvilket åter, enligt Svaret på 91 frågan i Catechesen är en omöjlighet. — Det andra uttrycket, som förekommit ömsinta Själar betänkligt, finnes i Confirmations acten, Nya Svenska

Visitation Arvidsjaur kyrka 1844-02-04

Handboken pag. 88, så lydande: Viljen I och iakttaga de pligter, till hvilka denna Trosbekännelse förbinder hvar och en Christi Bekännare, att älska Herren Gud af All Sjal och af all håg, och Eder nästa såsom Eder sjelfva? — Här tyckes menniskan återigen förbindas till samma omöjlighet, som i Döpelse formuläret; hvadan mången, som genom Guds andas Uplysning kommit till en klarare insigt i — samt till ett fullkomligare medvetande af Lagens andliga kraf, finner sitt Samvete <sida4>

Besväradt af högtidligt gifna löften, hvilka en väckt och af Guds anda Uplyst Syndare känner sig alldeles Oförmögen att kunna Upfylla; erkännandes de å ena sidan Guds rättighet att fordra en ovillkorlig kärlek och lydnad af menniskan, men å andra sidan människans oförmögenhet att kunna en sådan kärlek och lydnad åstadkomma. — I anledning af dessa och flere dylika uttryck i den nya Handboken, af hvilka ömtåliga samveten finna sig besvärade, anhöll nu v. Pastor Westerlind å Församlingens vägnar, att deras underdånigste begäran om gamla Handbokens nyttjande, måtte genom Max. Ven. Consistorii Höggunstiga medverkan och förord, varda inför Kongl. Majt i underdånighet framställd; Och som detta vore en Samvetssak, som icke i någor måtto borde, utan vidare skärskådan läggas å sido: så ansåg äfven Visitator sig förbunden, att denna framställning i Protocollet antekna.

§.8.

Enligt företedde Räkningar, utgjorde Kyrko-Cassans Behållning den första Maji 1843: 382. Rdr, 20 Sr, 6 rst. Banco. Bland Kyrkans inkomstkällor anmärktes: 4 Rdr, 43 Sr, 6 rst. såsom influtne räntemedel under året. Fattig-Cassans Behållning var 19 Rdr, 7 Sr, 6 rst. Banco.

§.9.

Catecheterne Hans Lindström och Pehr Högström, intygades hafva fullgjort sina tjensteåligganden, och hade förthy årslönerne till dem blifvit utbetalde.

§.10.

Sistledne Års Lappska och Svenska Nattvards Barn förhördes på eftermiddagen i Prestegården till Visitators fullkomliga Nöje. Arvidsjaur Datum ut supra.

L. L. Læstadius.